

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostna pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadržuje z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 31-20
za pol leta 15-60
za tri mesece 7-80
za nedeljsko izdajo za celo leto 6-20
za pol leta 3-60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 8 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilnični račun št. 841.652.

Austrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 12. (Kor.) Uradno se razglša: 12. aprila 1917.

Vzhodno in jugovzhodno bojišče. — Nobenih posebnih dogodkov. Italijansko bojišče. — Na Gorickem so prodreli včeraj zvečer naše napadne patrulje pešpolkov št. 71 in 76 v sovražne jarkove spodnje Vrtojbe, ujele 4 oficirje in 135 mož in uplenile dve strojini in 3 minovke. Topovski boj in boj z minami na posameznih točkah primorske fronte je bil od časa do časa zelo živahen.

Imenitnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, iml.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 12. (Kor.) Veliki glavni stan, 12. aprila 1917.

Zapadno bojišče. — Armada prestolonaslednika Ruprehtia: Na severnem bregu Scarpe so bili ob sridnem topovskem boju napadi Angležev na Vimy in pri Fampoux odbiti. Južno nižnje potoka je izvršil sovražnik napad na naše črte z močnimi silami. Po večkrat izjalovljenem napadu smo izgubili Monchy. Severno in južno kraja so se angleški napadi, ki so se jih udeležili tudi konjenica in oklopni avtomobili, izgubonosno razbili. V boju pri Bulcourtu je bil prvotni uspeh sovražnika izenačen s protisunkom: pri tem je ostalo v naših rokah 25 oficirjev, nad tisoč mož in 27 strojin. Iz boja pri Hargicourt vzhodno Peronna je bilo privedenih 100 ujetnikov in pet strojin. St. Quentin je bil tudi včeraj močno obsestreljevan. — Armada nemškega prestolonaslednika: Topovski boj ob Soissonu do Relmsa je narasel do skrajne silitosti: posamezni odseki fronte so bili na več točkah v bobnajočem ognju. V zapadni sampanji topovski boj istotako narasla. Poizvedovalni sunki francoske pehote so bili odbiti. — Armada vojske Albrehta Virtemberskega: Bojno delovanje je v omejenem obsegu. — Kljub viharju so bili letalci zelo delavni. Sovražnik je izgubil v zračnih bojih 23, potem pehotnega ognja eno letalo. Metanje bomb na sovražna četna taborišča in municijska skladišča v dolinah Vesle in Sippes je napravilo znatno škodo. Ritmojster baron Richthofen je sestrelil 40. nasprotnika.

Vzhodno bojišče. — Fronta princa Leopolda Bav. pri Brodih, ob železnici Zlocov-Tarnopol in na obeh straneh Dnjestrja živahno rusko topovsko delovanje. Pri armadah nadvojvode Jožefa in generala Mackensena nobenih bistvenih dogodkov.

Macedonska fronta. — Položaj je neizpremenjen.

Prvi generalni kvartirnojmster: pl. Ludendorff.

VEČERNO POROČILO.

BEROLIN, 12. (Kor.) Močni angleški napadi pri Souchezu ter sunki pri Fampoux in severno, oziroma vzhodno Arrasa so se izjalovili. Pri St. Quentinu traja dalje živahno artiljerijsko delovanje. Med Soissonom in Reimsom močan topovski boj. — Na vzhodu in v Macedoniji nič posebnega.

Turško uradno poročilo.

CARIGRAD, 11. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta v Iraku: Naše konjeniške čete so južno Feludže razpršile dve angleški stotnjini in dosepele z desnega na levi breg Evrata. Pri tem je bilo 5 Angležev ujetih in 30 ubitih. Na obeh straneh Tigrisa ni prišlo do bojnih akcij. Napredovanje naših čet na severnem bregu Džafle se nadaljuje. Pred našo fronto nahajajoče so sovražne konjeniške divizije so bile vržene iz njihovih postojank. — Kavkaska fronta: V splošnem je obojestransko patruljno delovanje. Ena naših stotnjini je prodrla v del sovražne varnostne postojanke in se tudi vzdrla. Sovražnik je izgubil pri tem 30 mož. — Na

PODLISTEK.

Milijonar, ki je izginil.

Roman. Francoski spisatelj Evgen Chavetie.

Istčasno s Colardovim pismom pa je prišlo tudi neko drugo pismo iz Bruslja in sicer na naslov gospe Brichete. To pismo je pisal čevljar Pigeot, ki je naznanjal svoji hčerki, da se je zapletel v neko politično gibanje in da so ga njegovi prijatelji skrivali toliko časa, da se mu je posrečilo pobegniti. Sedaj da je na varnem v Bruslju. Pisal je tudi svoj novi naslov. — Najbrž je odtvetnik v Nancyju smatral za policijskega zaupnika in je zato tako skrbno skrival svoj sled pred njim. — Si je mislil Brichet, ko mu je njegova soproga pokazala očeto pismo. — Zato je pisal takoj Colardu, da mu ni treba več nadaljevati nepotrebnega potovanja in da naj se vrne v Pariz, kakor hitro se mu vrne zdravje.

ostalih frontah nobenih posebnih dogodkov.

O BOJIH NA ZAPADNI FRONTI.

BEROLIN, 12. (Kor.) Wolfow urad poroča: V ozemlju vzhodno črte Souchez—Neville—Vitasse so se vršili tudi včeraj živahni boji. Kakor naglašajo Angleži sami, se je pričel angleški napad z zastavitvijo takih mas artiljerije, kakor še nikdar dosedaj. Sovražnik je pilhal tudi plin. Z dobro umerjenimi, skrajno močnim topovskim ognjem so bili deli nemške posadke v sprednjih jarkih popolnoma odrezani. Izguba obvladujočih višinskih grebenov v sprednji črti je zahtevala na nekaterih točkah umaknitev za 4 km. Topovi, ki so bili ostavljeni, so bili poprej uničeni in razstreljeni. Pri Givenchy en Gohelle ob višini Vimy so napadli Angleži ob 3 popoldne in izvojevali manjše krajevne uspehe. Angleški napad pri Farbusu, ob vzhodju obronkov višine Vimy, 2 km jugovzhodno vasi Vimy, pa se je popolnoma izjalovil. Dalje južno so Angleži od polдне izvršili z gostimi masami hude napade na našo črto ob cesti Arras—Cambrai, ki so bili vsi brezuspešni in stali sovražnika težke žrtve. Neko angleško gnezdo je bilo očiščeno z izgubo 80 mrtvih za sovražnika. Jugovzhodno Arrasa je poizkušal sovražnik obnoviti že v jeseni 1915. ponosrečno taktiko; zbral je namreč močne konjeniške mase, ki pa jih je artiljerija takoj razpršila. Tudi dalje jugovzhodno Bullecourt je bil napad dveh angleških bataljonov po močni topovski pripravi odbit ob težkih izgubah za sovražnika. Iz poročila generala Douglas Haigha je razvidno, kako važnost pripisuje višnam pri Vimy. Tamkaj je pričakovati najhujših bojev. Značilno je, da je sledeč svojemu poročilu, zastavil ravno in kanadske pomožne čete. — V včerajšnjem poročilu omenjena akcija jugovzhodno Yperna je bila izvršena na obeh straneh železnice Comines—Ypern po živahni, izvršni pripravi s topovi in minami. Naši minirji so tekot podluge razstrelili v sovražni postojanki 12 rogov, eno 12 m globoko vzdolžno in več rogov za bivališče. Sovražna postojanka je bila tudi sicer močno uničena. Angleži sami cenijo izgube na približno 300 mož.

SOVRAŽNA URADNA POROČILA.

Italijansko poročilo.

11. aprila. — Topovske akcije so bile na vsej fronti normalne, le zapadno Gardskega jezera in v dolini Lagarina živahnejše. Na ožnji iz srednjih kalibrov sovražnika proti Limonu in Diali so odgovorile naše baterije z obstreljevanjem sovražnih črt v okolici Arca in Rovereta. Na Krasu je delovanje naših čet prisililo sprednje strazhe sovražnika, da so se na več točkah umaknile. Eno teh postojank, ki je bila posebno važna, smo zasedli včeraj.

Nova Rusija.

Zmernejša taktika delavskega odbora. BERN, 11. (Kor.) „Temps“ poroča iz Petrograda: Samolastno postopanje delavskega in vojaškega komiteja je povzročilo po vsej železi energične proteste. Vsled pritiska z več strani se je odločil komite sedaj za pametnejše postopanje, kar je razvidno tudi iz članka organa stranke. Članek pravi, da mora izvrševati eksekutivno oblast provizorična vlada, vendar pa ta ne sme biti neomejena; delavski in vojaški odsek nečeta izpodkopavati avtoritete vlade, pač pa je potrebna zveza med obema zlasti glede odreditve ukrepov, ki se smejo ukrepati le v sporazumu med provizorično vlado in delavskim odborom.

Resolucije petrograjske garnizije.

PETROGRAD, 10. (Kor.) Tekom skupščine, ki jo je sklicala stranka „Domovna in narodna armada“, so zastopniki petrograjske garnizije sklenili, da naj se sledeča resolucija naznani stalnemu odseku delavskih in vojaških poslancev in izroči provizorični vladi: Nadaljevanje vojne v svrhu zagotovitve po narodu in armadi priborjene svobode; nadaljevanje vojne

Po štirinajstih dnevih se je vrnil Colard zelo slab in popolnoma izčrpan in izmučen v palačo svojega gospoda. To je bila edina neprijetnost, ki jo je drugače uslužni tast napravil svojemu zetu. Odtlej je Colard pošiljal čevljarju rento v Bruselj namesto v Nancy in je sprejemal odtamkaj pobotnice. Žal pa nič ne traja več, in to velja tudi o sreči Brichet je tudi moral izkusiti. Njegova zakonska sreča ni trajala več kot sedemnajst let, kajti tedaj je zbolela njegova soproga in umrla. Obvdovelemu soprogu je ostala v tolažbo samo dražestna hčerka šestnajstih let. Bila je zelo dobro in ljubko dekletce ter se je imenovala Pavlina, kot njena mati. Ne pretiravamo prav nič, če trdimo, da je smrt gospe Brichetove zvestega Colarda potrla še bolj kot pa gospoda Bricheta samega. Stari služabnik je tej nežni, skronni in res čednosti ženi izkazoval vedno najiskrenejše spoštovanje. Kot običajni njen posredovalec v razdeljevanju

do zmage, ker si je armada svesta, da bi bil celo mir, ki bi vzpostavil stare meje, in mlr brez privoljenja zaveznikov gnil mir ki bi ogrožal svobodo Rusije in ponenil izdajo, mir, ki bi nas ločil od svobodne Anglije, republikanske Francije, Belgije, Srbije, Crngore in Rumunije, ki so pretrpele opustošenja za svoje prijatelje, in bi pomenil prelomev slovesne prisrge; vzpostavitev svobodne Poljske, ki naj obsega poljska ozemlja Nemčije in Poljske. V dosego teh ciljev predlaga skupščina sledeče zahteve: Napram odseku delavskih in vojaških poslancev: Podpira naj vlado z vsemi svojimi močmi, dokler bo ta varovala interese naroda in dokler bo zmogla, da vzpostavi v sedanjem trenutku neohodno potrebni red. Uresničje naj svoje zahteve izključno potom provizorične vlade, ki je edini organ, ki sta mu prisegla težaža in armada; dalje naj odpravi vsa nesporazumjenja med delavstvom, kakor tudi med obojem in tehničkim vodstvom v tovarnah in orožarnah, ker je desorganizacija industrije velika nevarnost za armado; predloži naj svoje gospodarske zahteve odsekom strokovnjakov, ne da bi zdrževal za deželno brambo tako potrebna dela, ki naj jih še pospešuje in odloži v to svrhu tudi udeležitev žurnega delavnika. Napram vojakom in oficirjem: Zbiranje vseh sil v pospeševanje priprav za boj; prosti, nizkih skrb, morajo vojaki zopet vzpostaviti v armadi strogi red na podlagi novega demokratskega reda in ne smejo nikdar pozabiti, da je le armada, ki pozna red, nevarnost za sovražnika, ne pa boj obojestranskih ljudi; zvesto držanje prisrge provizorični vladi in stroga podreditev po veljnikom tvorita sveto dolžnost vojakov vseh šarž; vojaki morajo hneti popolno zaupanje v oficirje.

»Rje« o vojnem razglasu nove vlade.

PETROGRAD, 11. (Kor.) »Rje«, ki je nekako glasilo ministra za vnanje stvari Miljukova, razpravlja o proglasu vlade glede vojnih ciljev in pravi: Nekatere ekstremne stranke zagrešajo veliko napako, ker označujejo vsa naravna stremjenja, da se zalamečita sigurnost na zunaj in gospodarski razvoj Rusije, za imperijalizem. S tem, da provizorična vlada zavrača cilj, da bi se moč Rusije povečala na stroške drugih narodov, pa nikakor ne dovoljuje možnosti poniževanja domovine ali zmanjšanja njenih življenjskih sil in starih pravic. Konkretne mirovne pogoje bo sestavil narod skupno z aliranci.

Zveza ruskih kmetov za provizorično vlado.

BERN, 11. (Kor.) Glasom »Tempsa« je zveza ruskih kmetov, ki ji pripada 10 milijonov članov, izrekla vladi zaupnico in odobrila dosedanje njene korake. Rusija mora postati republika. Fideikomisa in samostanska posestva se morajo zapleniti in uvesti v Rusiji šolska obveznost.

Avstrijski ministrski svet.

DUNAJ, 12. (Kor.) Včeraj popoldne se je vršila pod predsedstvom ministrskega predsednika, grofa Clam Martinica, daljša seja ministrskega sveta, ki so se je udeležili vsi člani kabineta.

Viharni prizori povodom odgovoditve ogrske zbornice.

BUDIMPEŠTA, 12. (Kor.) Današnja seja zbornice bi se morala pričeti ob 1/27 zvečer, a se je otvoritev nekoliko zakasnila. Ob 1/47 je stopil podpredsednik Szasz v dvorano. Sledili so mu ministrski predsednik in ostali ministri. V tem trenutku je nastal na levi velik šum, ki so ga vzpirlili poslanci ljudske stranke in Karolyjeve skupine. Posl. Szasz je zaklical: »Živela splošna, enaka in tajna volilna pravica!« Viharni klic na levi: »V tej zbornici se mora govoriti samo o volilni pravici! Zbornica ne sme biti odgodena!« Poslanci so klicali ministrskega predsednika: »Demisijonirajte!« Ko je podpredsednik otvoril sejo, se je glušči hrup nadaljeval. Poslanci so neprestano vpili na grofa Tiszo: »Demisijonirajte! Fui! Predložite volilno pravico!« Kadar

bogate miloščine, je vedel on najbolje, kak zklad dobrote človekoljubja je bil skrit v srcu, ki je sedaj prenehalo biti. Toda tudi gospa Brichetova je znala ceniti Colardovo vdanost, in ko je v njeni zadnji uri jokal ob njeni postelji poleg njenega soproga, je pošepetala zvestemu služabniku: — Čuvajte mojo hčerko. Zadnja želja gospodarice je bila Colardu najsvetejša stvar, in zato je odtlej vse svoje spoštovanje izkazoval hčerki prav tako, kot ga je kdaj izkazoval materi. Nikdar ni bila nobena deklica v tako ljubezni oskrbi, kot je bila mlada Pavlina odslej. Izražena njena želja, da že njena beseda je vnetemu služabniku veljala za ukaz. Skratka: dan in noč je bil njen suženj. Brichet je veliko vzdihoval in pretočil cele potoke solza; vendar pa je bila njegova bol le kratka. (Dajce.)

koli si je hotel podpredsednik poskrbeti mir, je buknil hrup iznova. Tu se je dvignil posl. Szmeccsany, da bi govoril. Viharni klici. Sredi hrupa je predsednik suspendiral sejo. Po več ko enournem prekinjenju je pl. Szasz zopet otvoril sejo. Vnovič so zadoneli klici proti grofu Tiszi: »Demisijonirajte! Ste-li prinesli volilno pravico? Drugi so vpili: »Poslušajte!« Posl. Szmeccsany bi govoril o Panami! Ko je hotel podpredsednik stopiti na predsedniško mesto, je nastal zopet silen hrup, ki so ga vzpirlili večinoma poslanci ljudske stranke in Karolyjeve skupine. Slišati je bilo klice: »Živela splošna, enaka in tajna volilna pravica!« Vpitje se je nadaljevalo nepretrgoma. Ker ni mogel napraviti reda, je predsednik vnovič suspendiral sejo. Drugo prekinjenje je trajalo le malo časa. Po par minutah, ob 8/10 zvečer, sta predsedstvo in ministrstvo zopet stopila v dvorano, kjer in je sprejel oglašujoč hrup. Sredi hrupa je podpredsednik Szasz prečital Najvišje lastnoročno pismo, ki odreja odgovoditev zbornice. Desnica je zadonela viharne »Eljen«. Seja je bila zaključena ob 1/49, dočim se hrup na levi še vedno nadaljuje.

Nemški državni jezik in Trst.

Dr. V. M., ki je v torkovi številki »Triester Tagblatta« skušal utemeljiti »potrebo« nemškega državnega jezika, je v svojem utemeljevanju zagrešil temeljno napako, vsled katere same že razpada vse njegovo v ostalem precej naivno utemeljevanje v prazen nič.

Že takoj njegov začetek, navedba odloka železniškega ministra, s katerim se je pod zagrožitev težkih glob uvedel na avstrijskih železnicih takomenovani »notranji nemški uradni jezik« in se nastavilo kot pogoj za sprejem v železniško službo znanje nemščine, kaže jasno, da izhaja članek s čisto napačnega stališča. Isto kaže tudi nadaljna navedba razsodbe državnega sodišča v stvari občevalnega jezika trgovinskih zbornic s centralnimi uradi.

Avstrijska ustava sploh ne pozna drugih jezikov kot deželne jezike, ki so pa popolnoma enakopravni v šoli, uradu in javnem življenju. Člen 3. državnega osnovnega zakona pa določa: Javni uradi so za vse državljane enako pristopni. Takoimenovanega notranjega uradnega jezika naša ustava tudi ne pozna, in vse, kar se je doslej godilo s tem notranjim uradnim jezikom, da se je nemščina uveljavljala kot notranji uradni jezik, se je godilo le potom naredb, ki pa nikakor niso utemeljene v državnih osnovnih zakonih, ki jim bolj ali manj nasprotujejo, ali jih celo naravnost kršijo. Da je nemško-nacionalni železniški minister uporabil vojni čas v to, da je sporazumno z vojaškimi činitelji izdal zgorej omenjen odlok, ki naravnost krši državljanske pravice pripadnikov nemških narodov, pač ni dokaz, da je tak jezikovni odlok zakonit, da, niti dokaz, da je praktično dober in da bi ga bilo treba posnemati povsod. Izključil je ta odlok iz železniške službe milijone avstrijskih državljanov, katerim državni osnovni zakon enako odpira vse urade in katerih po istem zakonu nihče ne sme siliti, da bi se morali učiti drugih deželnih jezikov. Praktično pa je ta odlok povzročil, kar je splošno znano, toliko in toliko nepotrebnih zamud, toliko in toliko zmešnjav in tudi toliko in toliko — nesreč, ker za redno in pravilno železniško službo pač ne zadostuje samo nemščina kot notranji uradni jezik, temveč je predvsem treba pameti v glavi.

Enako kot ta odlok železniškega ministra pa tudi razsodba državnega sodišča v občevalanju trgovinskih zbornic s centralnimi uradi absolutno ne daje nikakršne podlage za uvedbo nemškega državnega jezika. Državno sodišče se sklicuje na praktično potrebo državne uprave, češ da ta praktična potreba zahteva, da se trgovinske zbornice poslužujejo v svojih poročilih osrednjim uradom onega deželnega jezika, ki je obenem notorično poslovni jezik državnih (osrednjih) uradov. Torej zopet isto vprašanje: s katerim zakonom se je pa uzakoni eden enakovrednih avstrijskih deželnih jezikov kot »poslovni jezik« državnih osrednjih uradov? Če je nemščina danes »notorično« poslovni jezik osrednjih uradov, je poslala to nezakonito, kajti če so po zakonu vsi deželni jeziki enakovredni, potem nazi- vanje enega deželnega jezika za poslovni jezik državnih uradov klaje temu deželnemu jeziku one predpravice, ki so v svojem bistvu kršenje državnega osnovnega zakona, ki ravno določa enakopravnost vseh deželnih jezikov. Praktične potrebe, če bi tudi obstojale, zakon absolutno ne pozna; drugače bi tudi človek, ki nima žepne ure, imel pravico, da prvemu, ki ga sreča, izmakne uro iz žepa, kajti njegova praktična potreba zahteva, da ima žepno uro! Značilno v tej razsodbi pa je, da državno sodišče pozna v resnici le enakopravne deželne jezike, in tudi le deželni jezik, ki je vsled praktične potrebe obenem »notorično« poslovni jezik državnih osrednjih uradov.

In odtod izvaja potem v »Triester Tagblattu« oni dr. V. M. potrebo nemškega

državnega jezika, češ za svetovno veljavno nemščino je vseeno, ali kaka krajevna oblast dopisuje s centralnim uradom nemški ali drugače, za državo pa ni vseeno. Tu da je potreben enoten poslovni jezik, da ne bo zmešnjave. Čudno! Vsak posamezni avstrijski državljani ima pravico občeovati z vsemi državnimi uradi v svojem jeziku in vsi ti uradi mu morajo odgovorjati v njegovem jeziku. Ravno tako tudi avtonomne oblasti z državnimi oblastmi. To ne napravlja nikakršnih zmešnjav, posebno tedaj ne, če gre n. pr. za nemško občeovanje kake posamezne osebe z uradom v popolnoma slovanski deželi. Strahovite zmešnjave pa mora povzročati, če bi n. pr. v slovenski deželi slovenski državni uradnik na slovensko zasebno ulogo zabeležil »dospelo...« namesto »eingelangt...«. Ali da! Dr. V. M. je šel še nekoliko dalje. On ne zahteva namreč enotnega, seveda nemškega, poslovnega jezika morda na ljubo Nemcem, temveč zato, ker je med vsemi deželnimi jeziki edina nemščina svetovni jezik in obenem notorično poslovni jezik osrednjih uradov, on hoče varovati pravice posameznih narodov do gojitve njihovega narodnega jezika, toda veljavo naj bi imeli deželni jeziki le pri — krajevnih oblastih in uradih. To se pravi: le s krajevnimi oblastmi naj bi avstrijski državljani smeli občeovati v svojem narodnem jeziku, z vsemi drugimi oblastmi, posebno z osrednjimi, pa samo v »državnem jeziku«, torej nemščini! In še nekaj: v jezikovno mešanih ozemljih se mora dati Nemcem prilika, da se nauče deželnih jezikov, da bodo zmognili tekmovanje z drugimi narodi. Drugim narodom naj se pa tudi da prilika, da se nauče »državnega jezika«.

Stvar bi bila torej taka-le: Osrednji uradi popolnoma, izključno nemški, za sprejem v državno službo tudi najnižjih kategorij, znanje nemščine predpogoji, deželni jeziki dopustni samo v občeovanju s krajevnimi oblastmi in uradi, nemška konkurenca tudi tam, kjer je znanje deželnih jezikov potrebno.

Kaj naj potemtakem praktično pomenja uvedba »državnega jezika« za nemške narode? Nič drugega, kot preplavljenje vseh državnih uradov skoraj izključno po Nemcih, germanizacija šole, uradov in javnega življenja, izključitev nenemških narodov od državne službe, ali da se izrazimo drugače: popolno razveljavljenje najvažnejših določb državnega osnovnega zakona, avstrijske ustave!

In sedaj Trst! Za Trst naj bi bila nemščina posebno važna kot državni jezik, ki naj bi dajal prvemu državnemu pristanišču splošnodržavno označje, potem pa kot posredovalni jezik in sredstvo zveze z zaledjem.

Ali da! Nemščina v Trstu, na Primorskem, v Dalmaciji, sploh niti deželni jezik ni! Kako naj se nam potemtakem nariva »državni jezik«, ki v naših primorskih deželah nima niti pravic deželnih jezikov, kateremu na Primorskem pripada komaj 3% prebivalstva, v Dalmaciji pa niti en odstotek? In Trst sam! Kako zaledje pa ima Trst? Tristo kilometrov naokoli sama slovanska zemlja! Ali je za občeovanje s tem zaledjem treba nemščine? Ali je za občeovanje s svetom pred Trstom potrebna nemščina? Kje ob Adriji, v Levanti, ob Sredozemskem morju, potem tja do Indije in Kine in Japonske in na drugi strani do New Yorka — kje je tu treba nemščine? Kolikor je tržaška trgovina potrebvala nemščine je je tudi vedno znala, toda poslovni jezik, tržaške trgovine ni bila in ne bo nikoli nemščina, ker poslovni jezik trgovini ne narekuje šovenistična nemško-nacionalna politika, temveč trgovsko načelo praktične koristi, ki nalaga trgovcu občeovanje s kupcem in kupcem jeziku, ne pa v kakem narinjenu »državnem jeziku«. Naj bi se država ravnala napram narodu po tem načelu, pa bi bilo jezikovno vprašanje hitro rešeno!

Stali smo vedno na stališču onega pregovora: ki pravi: »Kolikor jezikov znaš, toliko glav veljaš«, toda da bi ravno bila taka veljanska nesreča za človeka, če ne zna nemščine, kot pravi dr. V. M., pa vendar ne verjamemo. Milijoni in milijoni prebivalstva naše monarhije so doslej prav lahko izhajali brez nje in bilo prav tako lahko tudi še nadalje, ako Bog da. In ravno nekaj drugega je pokazala sedanja vojna, ne pa ono, kar trdi dr. V. M., namreč da bi se vojaštvo vseh narodnosti v monarhiji sporazumevalo med seboj in s prebivalstvom s pomočjo nemščine. Nemščina ravno nasprotno izginja vedno bolj in bolj, ker se vojaštvo med seboj in z ljudstvom sporazumeva v svojem ali priučenem ljudskem jeziku. Ravno sedanja vojna je popolnoma vrгла ob tla ono neresnično nemško trditve, da je Slovanom, da se razumejo med seboj, treba nemščine. Celu Nemci in Madžari so se po raznih bojiščih privadili v toliko drugih jezikov in izgubili toliko svojega narodnega šovenizma, da so že zdavnaj opustili svoje »samonemštvo« in »samomadžarstvo«. Kako se je po vsem tem dr. V. M. mogel povzpeti do trditve, da bi nemščina kot državni jezik tudi zelo vplivala na udarnost vojske, nam je pač

neumljivo, posebno še zato, ker ne moremo pojmovati, da bi bila hrabrost, pogumnost, žilavost, vztrajnost, požrtvovalnost ali morda celo vojaška disciplina tudi le količikaj odvisna od — nemškega jezika, ki ga od avstrijskega vojaštva razume morda komaj ena tretjina, od ogrskega pa morda niti ena dvajsetina ne. Strinjamo se pa žujim, da je v jezikovnem vprašanju najvažnejši činitelj šola, kjer tudi hočejo nemški nacionalci nastaviti nož na vrat vsem nemškimi narodom vključno najjasnejši določbi državnega osnovnega zakona, da se nihče ne sme siliti k učenju drugega deželnega jezika.

Splošno pa moremo reči, da je člankar »Triester Tagblatt« razkril s svojimi izjavami marsikaj, kar so doslej nemški nacionalci skrbno skrivali, in boj z razkrikanjem nasprotnikom je vedno lažji, kot z onim, čigar nameni so neznani. Naj bi torej dr. V. M. le še nakaljeval svoja razmatranja o »jezikovnih vprašanjih«.

Razne politične vesti.

Rusko delavstvo za mir. Iz Amsterdamu se poroča 11. t. m.: Kakor javlja neki tukajšnji list, poročajo londonski »Times« iz Petrograda: Odsek delavskih poslancev objavlja v uradnem glasilu več sklepov ter napoveduje sestavitve komisije za zveze z inozemstvom, z namenom, da se prične direktna pogajanja s sovražnikom. V ta namen odide odposlancstvo v Stockholm, kjer uvede posebno kurirsko službo med Rusijo in Švedsko. Komisija za zveze z inozemstvom naj bi bila zastopana tudi po enemu komisarju v petrogradski brzojavni agenciji. Ta komisar bi daljal sporočila inozemskemu časopisu in kontroliral vsa poročila, ki jih razpošilja petrogradska brzojavna agencija. Zahtevamo takojšen pričetek mirovnih pogajanj med voljujočimi se državami in propagando za zaključitev vojne. Odsek pravi, da je to načelna izjava vojaških odposlancev, kakor so jo sprejeli 109. divizija in drugi oddelki na fronti. Odsek pravi dalje, da ne zametava aktivne defenzive, da pa zahteva, da naj se ustanovi agencija v Stockholmu, da se odposilja pisma in brzojavke necenzurirane in odposilja kurir v inozemstvo. Sporodice odseka pravi dalje: Zahtevamo kontrolo vojaškega izvrševalnega odbora nad delovanjem državnih oddelkov. Dopisnik »Times« pravi končno, da je voditelj delavskega odseka Židovski odvetnik Steklov, ki, ravno tako kot Čerčev, nima pravice, da bi govoril v imenu Rusije. (Kor.)

Potovanje avstrijskih parlamentarcev v Carigrad. Z Dunaja se poroča, da avstrijski parlamentarci odrinejo predvsem naravnost v Carigrad. Na povratku poslanci morda posetijo tudi Sofijo, kjer se sestanejo z osebnostmi političnega sveta. Vest, da se člani nemškega Nationalverbanda ne udeležijo potovanja na Balkan, ni resnična. (Kor.)

Zedinjene države za zgradbo ladij. Reuterjev urad poroča iz Washingtona 11. t. m.: Predsednik Wilson je odobril načrt pomorskega oddelka, da se zgradi brodogradilnica 1000 lesenih ladij po 3000 ton, da se pokrije izgube ladijskega prostora, ki ga je povzročila podvodniška vojna. Kongres je dovolil za to 50 milijonov dolarjev. Pogodbe za zgradbo so že sklenjene. — Glede petmilijardnega posojila se govori, da bo davka prosto in najbrž 3½ odstotno. Amerikanska vlada namerava od drugih vlad kupiti obligacije, ki imajo enako obrestno mero kot obligacije Zedinjenih držav. (Kor.)

Odpotovanje Amerikancev iz Avstrije. Kakor se poroča z Dunaja, odpotujejo še pri nas bivajoči zastopniki amerikanske vlade in drugi Amerikanci te dni z Dunaja. Naša vlada jim v ta namen da na razpolago poseben vlak. Amerikanska kolonija na Dunaju se je tekoma vojne zelo skrčila. Z veleposlanikom Penfieldom, ki je odpotoval s svojo soprogo že 30. marca, je odpotoval tudi veleposlaništveni tajnik Dulles. Veleposlaništveni svetnik Grew, ki vodi posle veleposlaništva, odpotuje sedaj. V uradnih prostorih veleposlaništva vlada živahno življenje, ker prihajajo amerikanski državljani, zlasti ženske, po potne liste za potovanje v domovino. — Amerikanci se odpeljejo preko Švice. — Varstvo amerikanskih koristi je prevzelo špansko veleposlaništvo. Varstvo koristi sovražnih dežel, ki ga je doslej izvrševala Amerika, je prevzela Švica. Te dežele so: Francoska, Angleška, Italija, Japonska in Romunska.

Cesar zopet v svojem Trstu.

Težko je današnje življenje vsemposod, a pri nas v Trstu, kjer čujemo že skoraj dve leti dan za dnem grmenje topov z bližnje fronte, v mestu, ki je takorekoč odrezano od vse ostale države, v svetovnem pristanišču, ki prej v svojem bujnem trgovinskem in prometnem življenju ni poznalo niti trenutka postanka — pri nas v Trstu je zavladalo mrtvilo, zastalo življenje, tako da se le še komaj čuje njega lahni utrip. Kako si tu potem ljudstvo želi nečesa, kar bi mu dalo zopet nove izpodbude, da more še nadalje prenašati gorje, ki ga mu je zadal prekrvavi boj narodov, da more z novim pogumom, z novim upom zreti v bodočnost, ki naj mu vrne zlate čase blagostanja in mu otvori nova pota do tistega razvoja in procvita, ki mu ga mora prinesiti blaženi, povsod in dč vsakogar tako željno pričakovani mir. Redki so trenutki v sedanjem življenju tržaškega mesta, da mu posije blagodejen žarek srečno bodočnost za sedanje nezgode obetajočega solnca; a tedaj, ko prodre tak žarek temne oblake grozeče nevarnosti, tedaj vzkipi v srčni radosti duša tržaškega prebivalstva in iskrena hvaležnost vre

iz njegovih src k Vsevišnjemu za tak srecen trenutek.

V torek, 10. t. m., je Trst zopet mogel pozdravljati v svoji sredi svojega Gospoda, svojega vladarja. Prva pot mladega našega vladarja, ko je zasedel prestol svojih slavnih pradedov, je bila tedaj sem doli k nam, kjer kot kraška skala trdno brani neomajni živi okop sinov našega naroda njegovo slavno dedščino, in Trst je tedaj prekipel radosti in navdušenja. In sedaj, komaj po štirih mesecih, ga je privedla njegova vladarska pot zopet k nam. Nepričakovano je prišel, da ga nismo mogli sprejeti tako, kot nam velevala srce, a prepričan sme biti, da nam je bil njegov prihod, dasiravno tisoč in tisoč niso vedeli zanj, on, kar je blažili balzam na težko rano.

Videli smo v njegovem ponovnem prihodu, da je ostala tudi mogočnemu vladarju v srcu ona ljubezen do našega mesta, ki ga je navdajala že tedaj, ko se je še kot nadepljen mladenič brezskrbno šetal od divni obali naše sinje Adrije, vidimo, da ga tudi kot moža na najvišjem položaju, najodgovornejšem mestu vabi semkaj doli k nam veliko zanimanje za usodo našega mesta, za čigar poost se bje že skoraj dve leti najljubejši boj v njega najbližji bližini. Hotel je videti, kako mu njegove zveste čete neomajljivo branijo tisti njegov Trst, odkoder zre njegova država v široki svet, hotel je izreči zahvalo njim, a hotel je tudi pokazati svojo posebno naklonjenost nam, našemu mestu Trstu, podajajoč nam s svojo osebo navzočnostjo najgotovješe jamstvo, da je njegova najtrdnjša volja, da ohrani ta biser v svoji cesarski kroni sebi, državi in nam. S svojim posetom nam je zopet zagotovil kar najjasneje, da sme Trst od svojega Gospoda in vladarja pričakovati tudi v bodočnosti tiste blage naklonjenosti, ki mu je potrebna, da se zopet dvigne na mesto prvega emporija naše države ter poraste in vzevete v oni veličini, ki mu gre po njegovi veljavi za vso širno našo državo. Tržaško prebivalstvo zre v ponovnem posetu svojega vladarja najtrdnješe zagotovilo svoje srečne bodočnosti.

Kratek je bil čas, ki ga je prebil naš vladar med nami, klicala ga je njegova dolžnost drugam; ali tudi v tem kratkem času se je zopet lahko prepričal, da mu je Trst neomajno zvest in da le od njega, njegove milostne naklonjenosti pričakuje vrnitve svoje sreče. Naj bi le že prišel kmalu tisti čas, ko bo mogel Trst pozdravljati svojega vladarja, osrečen po blaženem miru, in čim prej se zgodi to, tem silneje mu bo vrela iz src vsega tržaškega prebivalstva v pozdrav neizmerno vdana hvaležnost!

Aprovizacijske stvari.

Prodajalce kruha.

Aprovizacijska komisija naznanja prodajalcem kruha, da je odrezke krušnih izkaznic, prejete tekom tedna 76.—77., od 2. do 13. t. m., oddati tekom dni 14., 16., 17. in 18. t. m. med 8 in pol dop. do 12 op. in med 3 pop. in 7 zvečer v kontrolnem uradu za izkaznice v ulici Lazzaretto vecchio št. 52. — Obenem z odrezki je predložiti tudi predpisani zapisnik, zaključen s 13. t. m.

Ob tej priliki se prodajalci kruha opozarjajo na odredbo, da kruha ni smeli prodajati proti odrezkom, ki so že odražani od izkaznične matice.

Domače vesti.

V zadevi prijav za povzemanje vzdrževalnine nam sporoča mestni magistrat, da so v teku pripravljala dela. Ustanove se posebni priglasovalni uradi, ki bodo poslovali v posameznih okrajih mesta ter sprejemali prijave strank. Kje in kdaj prične poslovati ti uradi, se objavi posebej. Občina bo morala tudi ob tej priliki apelirati na priznano požrtvovalnost naših učiteljev, da sodelujejo pri stvari, žrtvujoč se za dobrobiti splošnosti. — Upati je, da bodo omenjeni uradi v ponedeljek, 23. t. m., že lahko pričeli s sprejemanjem prijav.

Cenejša živila potrebnejšim slojem. Kakor se je že javljalo, so se pri posameznih krušnih komisijah ustanovile okrajne komisije za aprovizacijske stvari, katere imajo nalogo, da določijo, katere osebe naj pridejo v poštev pri državni pomožni akciji, da se v kviru razpoložljivih sredstev dajo potrebnejšim slojem na razpolago nekatera živila po znižanih cenah. — Tisti, ki z ozirom na svoje gospodarske razmere žele tega poboljška, morajo priti k svoji krušni komisiji po priglasilni obrazec, katerega morajo izpolniti in potem vrniti krušni komisiji. Z ozirom na to, da se je prvotno določeni rok za priglasitev izkazal prekratek, se sedaj podaljšuje do petka, 20. aprila t. l., in se po preteku tega roka ne bodo več sprejemale priglasitve. Napovedbe v obrazcih morajo strogo odgovarjati resnici. Na podlagi podanih in kontroliranih napovedeb bodo komisije razdelile priglasence v tri skupine po dnevnih dohodkih vsakega pripadnika domačega gospodarstva. V prvo skupino pridejo družine z dnevnimi dohodki do 1 K, v drugo do 2 K in tretjo do 4 K na osebo. V prvi vrsti dobe približek osebe, ki spadajo v prvo skupino, potem pa, kolikor bo mogoče, one v drugi, oziroma tretji skupini.

Semski krompir. Cesarski komisar razglasa: Poljedelci iz mesta in spodnje okolice, ki so se prijavili za semski krompir pred 31. decembra 1916. l., in katerih primke se začnejo s črkami F, G, H, I, J, K, naj se zgledajo jutri, 14. t. m., v dopoldanskih urah na mestnem magistratu (odd. VII., nadstropje IV. v mestni palači), da dobe dotične nakaznice za semski krompir.

Na ribjem trgu je bilo včeraj sardel, da si jih je mogel nabaviti vsakdo. Sardel iz Izole, ki jih je preskrbela aprovizacijska komisija, so se prodajale po K 240, one iz Barkoveli, ki jih je preskrbelo vojaštvo, pa po K 144.

Tri svoje drage je izgubila družina Fr. Sartori iz Uhanj pri Ajdovščini tekom te vojne. Med 11. in 12. junijem 1915 je padel v Galiciji 18-letni sin Fran pri 97. pešpolku. Dne 3. junija 1916 je padel v Tirolu sin Stanislav, ki je služil pri 27. domobranskem pešpolku. 13. t. m. pa je ugrabila kruta smrt 24-letno hčer Kristino, ki je službovala pri c. kr. davkarji in c. kr. podporni komisiji okrajnega glavarstva goriskega, sedaj v Ajdovščini. Kdo ne bi iz globine srca sočustvoval z rodino, ki so jo zadeli tako kruti udarci?

»Jeli mogoče?« Na dopis dolinskega občinskega odbornika pod tem naslovom v včerajšnji »Edinosti« zaradi plačil za minarska dela moramo odgovoriti danes le toliko, da je v stvari, o kateri je bil govor v dopisu »Edinosti« 23. marca t. l., uvedena kazenska preiskava, ki še ni dokončana. Kakor hitro bo preiskava dovršena, ustrezno takoj dopisnikovi želji in objavi dogodek z imenom krivca vred, da ne bodo morda prizadeti po nebolnem ljudje, ki se jim ne more očitati nič.

Iz Rojana. Upoštevajoč sedanjí kritični položaj, v katerem se nahajajo posebno društva, ki so navezana edino na podporo od strani dobrosrčnih rodoljubov, katerih število se pa je, žal, skrajno skrbilo, je priskočilo na pomoč vedno požrtvovalno Rojansko konsumno društvo tudi tamošnji podružnici Ciril-Metodove družbe. Letošnji občni zbor imenovanega društva je namreč velikodušno naklonil omenjeni podružnici znatni znesek 76 K. Bodi rojanskemu konsumnemu društvu izrečena tem potom najlepša zahvala in priznanje z iskreno željo, da bi to vzorno narodno društvo posnemala tudi druga slična društva. — Obenem se naznanja slavnemu občinstvu, posebno cenj. članom CMD podružnice, da se bo vršil nje letošnji občni zbor v soboto, 14. t. m. točno ob 7 zvečer v prostorih konsumnega društva v Rojanu. K obilni udeležbi vabi odbor.

Zastavljene dragocenosti. Mestna zastavljavnica javlja: Dospelo so v Trst dragocenosti, ki so bile zastavljene v mestni zastavljavnici v mesecih aprila, majnika in junija leta 1915. na svetlomodre listke serije 137 in sicer od št. 30.000 do 42.093. Ti zastavljeni predmeti se bodo vračali strankam v petek, 13. t. m., od 8 dop. do 12 pop. in v soboto, 14. t. m., od 8 dop. do 12 in od 330 do 6 pop. v pritičnem, v ta namen odprtem prostoru mestne zastavljavnice. — Obenem se naznanja občinstvu, da ostale dragocenosti, zastavljene na svetlomodre listke serije 137 in sicer od št. 140.001 do št. 168.344 ter od št. 200.000 do št. 238.807, dospejo v Trst prav gotovo že tekom nekaterih dni in se bodo izročevale zastaviteljem v redu, ki se objavi v kratkem. Zastavljene predmeti, ki se ne rešijo v zgoraj imenovanem roku, se v kratkem prodajo na dražbi. Več kot pet zastavljenih listkov se ne more odpraviti obenem. Stranke, ki se bodo v petek ob 1 popoldne in v soboto ob 12 popoldne in ob 6 zvečer nahajale v prostorih mestne zastavljavnice, se ne odstranijo iz uradnih prostorov, temveč bodo popolnoma redno mogle izvršiti svoje opravke.

Naše ladje v Ameriki. Z ozirom na brzojavko Reuterjevega urada, da so Zedinjene države severoameriške zaplenile vse v tamošnjih pristaniščih se nahajajoče avstrijske in ogrske ladje, bo gotovo zanimalo, katere naše ladje se nahajajo v Ameriki. Nahaja se predvsem tamkaj 8 parnikov »Austro-Amerikane« in sicer: »Anna« (4571 brutto-ton), »Clara« (3932), »Dora« (7037), »Erny« (6515), »Ida« (4730), »Lucia« (6771), »Marta Washington« (8312), »Teresa« (3769); skupaj 42.637 ton. Tvrška D. Tripković i dr. ima v Ameriki 3 parnike: »Campania« (3550), »Franconia« (4637), »Hanalaja« (4948); skupaj 13.136 ton. Ogrski parniki so 3 v Ameriki: »Borneo« (3621), last reške družbe »Orient«; »Budapest« (3651) in »Morawitz« (4795), ki sta last budimpeštanske družbe »Atlantica«. Vseh naših ladij je torej v Zedinjenih državah 13 s skupno 67.840.

Nemške predstave v gledališču »Eden«. Danes se ponovi Auernheimerjeva »Velika straža«. — Jutri, v soboto, se privikrat uprizaro znano Molnarjevo delo »Vraga«.

DAROV.

— Preostanek od plačanega oglasa K 124 daruje Nekdo moški podružnici CMD. Denar hrani uprava.

ČESKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna česka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. — Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

Kuharica dobi službo takoj. Pojasnila daje Ins. odd. Edinosti pod št. 3066.

Dne 4. t. m. izgubil se je »Freischütz« in naj prinese oboje k blagajni postaje dr. železnice pri Sv. Andreju. 1052

Pisarja ali pisarko z nekaj prakse v odvetniški pisarni sprejme takoj dr. Kimovec, Piazza Caserma 5. — Zgledati se po štirih popoldne.

Hišica blizu kolodvora Sv. Ane, z dvema sobama, veliko kuhinjo z majoličnim ognjiščem, cementirani 2 kleti, vodnjak s pitno vodo, približno 60 klf. že obdelanega vrta (s krompirjem in zelenjavo), z lepim razgledom na morje, se prodaja za K 13.000. — Obdano in ograjeno zemljišče 525 klf. pri Sv. Ani K 15.000. Pojasnila daje Kolarič, Kavarna Corso 9—11, 3-7.

Gospodična zmožna hrvatske, italijanske in nemške korespondence ter je izvršna stenografinja išče primerno službo. Naslov pove Ins. odd. Edinosti pod št. 1051.

Kupuje se cunj bele in barvane, polbravne, pletenine, nevalne oblike vrv in kije. Louz urch, Sv. Ivan Vrdel 628. 1049

Pozor trgovci! Kupjem vsakršno blago kakor železo, kuhinjsko posodo, oblake, štedilnike in peči. Ponudba z urocom in cenikom naj se pošilja na naslov Josip Frenetič, Landol 33, pošta Hrastje pri Postojni. 1048

DANES DAN PRODAJE
ODREZKOV
M. WEISS — Corso 7-9.

ZAHVALA.

Podpisani družini globoko ginjeni se iz dna srca zahvaljujejo slavnemu upravnemu svetu delniške avstrijske parobrodne družbe »Dalmatia«, slavnemu ravnateljstvu »Banco operaio di mutui prestiti«, slavnemu konzorciju družbe parnika »Jadera« ter vsem onim, ki so na katerikoli način počastili spomin in pripomogli do toli častne udeležbe pri pogrebu njunega nad vse dragega pokojnika

PIO NEGRI

brodolastnika.

Istočasno javljata, da se bo darovala maša zadušnica za pokojnika v sredo 18. t. m. ob 9 uri zjutraj v farni cerkvi Sv. Marije pri Jezujitih.

Družini Negri-Steiner.

ZAHVALA.

Vsem, ki so nam ob nenadomestljivi izgubi naše Iskreno ljubljene hčerke in sestre

KRISTINE SARTORI

c. kr. davčne uradnice

na ta ali oni način težili našo britko bol, izrekamo tem potom našo najpriščnejšo zahvalo.

Posebno pa se zahvaljujemo blagorodnemu g. štabnemu nadzdravniku g. Chajesu, vodju vojaške bolnišnice ter vsem drugim gg. zdravnikom in gg. sestram, ki so ji ob njeni neozdravljivi bolezni blazili in lajšali muke. Nadalje g. vojnemu kuratu Andreju Zenbrincky-mu, vsemu cenjenemu vojaštvu, ki je pokojnici oskrbelo in okrasilo mrtvaški oder ter tudi skrbelo za lepo spremstvo k večnemu počitku. Zahvaljujemo se tem potom tudi vsem gg. uradnikom in gg. uradnikom c. kr. uradov v Ajdovščini za njihovo udeležbo, ter sploh vsem onim, ki so spremili nepozabno pokojnico na njeni zadnji poti.

ZALUJOČI OSTALI.

Žalosti potrti naznanjamo prijateljem in znancem, da je gospod

ANTON DREHER najmlajši

enoletni prostovoljec nekega poljskega topniškega polka,

dne 1. aprila t. l., v 18. letu, padel junaške smrti.

Sv. maša zadušnica se bo čitala v Sv. Ivansko-Vrdelski cerkvi 18. aprila t. l., ob 8 uri predpoldne.

TRST, 12. aprila 1917.

Pivovarna A. Dreher.